Ruth.

Lille Norge
AVISEN

HJEMMEFRONTENS SANG

Vær nordmann, la tyskerne föle ditt hat.
De uslinger som bröt seg inn her en natt.
Med tanks og kanoner—med markmillioner,
de trodde at Norge skulle falle uten slag.
Vi sloss det vi kunne, for ryggen er rak,
det gjaldt våre hjem, det var frihetens sak.
Med rifler og kniver, med ljåer og river,
vi laget naturkatastrofer gang på gang.

Vær nordmann, la tyskerne föle ditt hat.
De röver ditt land og de stjeler din mat.
Hold våpnene klare, det vil ikke vare
så lenge för ordren om opprör blir gitt.
Vårt land er beslaglagt, men ta det med ro.
Vi vet jo at Norge atter skal gro.
Nazismen skal brytes, forrederne skytes—
Til frihetens seier vi setter vår tro.

Vær nordman og vis hver en tysker forakt.
Og husk at Norges kultur er vår makt.
En ussel forreder, NS-flokkens leder,
en markstukken Quisling blir snart likvidert.
Stol trygt på Kong Håkon og det han har sagt,
Om tyskerne ljuger og sprer terror overalt
han vil ikke svike sitt land og sitt rike.
Vær nordmann og husk at vi overlever alt.

TOLLEFSEN BROTHERS

ESTABLISHED 1914

Marine Contractors

128-132 BEARD STREET, BROOKLYN, N. Y.

NR. 8. NOVEMBER 1944 4. AARG.

INNHOLDSFORTEGNELSE:

LILLE NORGE GJENNEM FIRE ÅR
Av Kaptein W.F.Treschow

OG DERMED DRO HAN
Av Korporal eaa.

TIL SPÖRRE-SKJEMAET
Av A.B.

NACHSPIEL
Karrikatur

MENS SANA IN CORPORE SANO
Av Flysoldat P.T.

BRANNFARE
Av Lurifax

LITT OM SKISPORT FRA
LILLE NORGE
Av Vingsersjant A.S.

LILLE NORGE TEGNESERIE
Av Flysoldat Rene Bjerke

VIDKUN QUISLING
Karrikatur

SERSJANTEN?
Av Fenrik P.S.

"P.O.W."
Av Løytnant F.W.

QUISLINGENES DOM
Av Fenrik P.S.

FRA HAGERSVILLE

LAST WILL OF ADOLF HITLER

ELEMENTÆR FLYGETRENING
Av Korporal eaa.

BREV TIL REDAKTÖREN

CERTIFICATE OF HONOUR

R.N.A.F. NEWSPAPER FUND

SIGURD GOLTEN

MACHINE CORP.

DIESEL SPECIALISTS

455 CARROLL STREET BROOKLYN 15. NY.
TELEPHONE MAIN 4-7371.

B. C. BENDIXEN &
P. T. JOHANNESSEN

SKIBSHANDLERE EN GROS

PROVIANT, DEKK - OG
MASKINREKVISITA
KJÖTT OG GRÖNNSAKER

33 PEARL STREET, NEW YORK

Telegramadresse: „BENJO"—ALLE CODER
Telefon WHitehall 4-6636

PORTLAND OFFICE:
NORDIC SHIP SUPPLY CO.
13 CUSTOM HOUSE WHARF,
PORTLAND, MA.

NILSEN & MILLS

Sail-Makers

Tarpaulins — Awnings — Boat Covers
Wind Sails — Cotton Duck — Cargo Slings
Hatch Tents — Flags

Day Telephone: WHitehall 4-7280
Cable Address: Sailduck

33 Pearl Street, New York City

ALFRED ANDERSEN
& Co.

SKIBS - HANDLERE
PROVIANT – DEKK OG MASKINREKVISITA

15 MOORE STREET
NEW YORK 4. N. Y.

$ 10.00

vil ble utbetalt hver måned som belønning for den besste artikkel innsent til "Lille Norge avisen" fra hvemsomhelst av F.T.L.'s militære personell, unntatt medlemmer av aviskomiteen.

Artiklene innsennes gjennem soldatenes tillitsmann, Lille Norge, og bedømmes av jury opnevnt av soldatene ved tillitsmannens forsorg. Merk artiklene "Præmiekonkuranse."

" LILLE NORGE " GJENNEM FIRE AAR.

AV KAPTEIN W.F.TRESCHOW

Lille Norge har nettopp feiret fire års dagen. Det er bare noen ganske få her nu som var med under den höytidelige åpning av Lille Norge den 10. november 1940, og mange er kommet og mange er reist siden den gang. For de som er kommet i den senere tid, og det er jo ikke så rent få, kan det ha sin interesse å vite litt om opprinnelsen til treningsleiren her borte og hva som i store trekk har foregått i löpet av disse 4 år som er passert siden dens opprettelse. Det er særlig med tanke på å gi disse nykomlingene en liten orientering at denne artikel er skrevet, og det blir fremtidige krigshistorikeres oppgave å utdype emnet videre. Forbehold tas med hensyn til mulige utelatelser og unöyaktigheter.

Da motstanden i Norge opphörte i begynnelsen av juni 1940 og Konge og Regjering forlot landet for å fortsette kampen utenfor Norges grenser, fulgte en god del av Hærens og Marinens Flygevåpen med over Nordsjöen til England. Regjeringen hadde gitt uttrykk for sin faste vilje til å fortsette kampen sammen med de allierte inntil seiren var vunnet. Man regnet med å kunne rekruttere blandt nordmenn i utlandet og etterhvert også å få folk ut fra Norge. Begge flygevåpen gikk derfor straks igang med å organisere sin virksomhet. Det förste som måtte til var en treningsstasjon som kunde gi allerede utdannet flypersonell den nödvendige tilleggstrening for å kvalifisere dem for de höyverdige fly som de skulde komme til å bruke i England, og dernest for å utdanne helt nytt personell som skulde fylle rekkene i de planlagte operative avdelinger. Den förste plan gikk ut på å legge treningsleiren i Frankrike, men dette måtte oppgis etter gjennombruddet av Maginotlinjen. Et utvalg av flygeofficerer ble så sendt til Kanada for å undersöke mulighetene der, idet storparten av britisk flygeutdannelse var forlagt dit allerede i 1939 ved gjennomföringen av The British Commonwealth Air Training Plan. Det gjaldt å komme igang så raskt som mulig, og da utvalget fikk tilbud om leie av Island Airport ved Toronto ble dette akseptert. General W. Steffens kom til Canada som Forsvarsdepartementets representant i august 1940 for å ordne det nödvendige med de kanadiske myndigheter og å overvåke den utdannelse som ble satt igang. Kort tid etter

GENERAL STEFFENS

ankom 110 mann av begge Flygevåpen ombord på Bergenskes to småskip "Iris" og "Lyra" etter en begivenhetsrik tur over Atlanterhavet. Til å begynne med ble karene innlosjert på Prince George Hotel, senere ble endel av dem forlagt på Lakeside Home, et tidligere sommerhjem for syke barn som ikke hadde vært bebodd på 12 år. Staben etablerte sine kontorlokaler i 341 Church Street hvor halvparten av plassen ble disponert av Marinens Flygevåpen med daværende Kommandörkaptein Riiser-Larsen som sjef, og kaptein Hagtvedt som stabsjef, og i den annen halvpart holdt Harens Flygevåpen til med daværende major Üen og kaptein Hertzberg som henholdsvis sjef og stabsjef. Imidlertid var der inngått kontrakt med Toronto Harbour Commission om benyttelse av Island Airport og leie av grunn for leiren på bysiden av kanalen nederst i Bathurst Street. Oppförelsen av de förste bygg i leiren som senere skulde gå under navnet av Lille Norge, ble straks påbegynt.

Mens dette pågikk var allerede de förste treningsflyene mottatt. Norge hadde en gammel bestilling i USA på endel Curtiss og Douglas fly, som ved invasjonen ennu ikke var levert. Det ble raskt ordnet at de skulde leveres i Toronto hvor de senere ble brukt for "Advanced Training" og tilsist solgt til USA som videresendte dem til Peru, da Treningsvingen i Toronto ble nedlagt. I begynnelsen av

FLAGGET SKAL HEISES

august landet den første norske Fairchild på Island Airport og ble snart etterfulgt av mange andre. Treningen kunde begynne. Marinens flygevåpen hadde fått Northrop (sjöfly) som hadde basis på Toronto Bay. Sin elementærflyging drev Marinen på Toronto Flying Club med Tiger Moths og Fleets.

KONTRA ADMIRAL RIISER-LARSEN

I leiren var brakker, messer, og skolebygning såpass ferdige at man den 10. november kunde holde den offisielle åpning av leiren under navn av Lille Norge, og flytte det meste av personellet inn. Til denne höytidelighet var der invitert 7 800 gjester, og selve åpningscermonien ble foretatt under General Steffens ledelse. Daværende kaptein O. Bull var første Leirkommandant.

I desember dro Marinens Northropving til Vancouver for å tilbringe vinteren et sted hvor der ikke var ishindringer for sjöflyene. Denne ving reiste i april 1941 via Toronto til Island, og ble den første norske squadron i "operation". Senere ble avdelingen flyttet til UK hvor den har fortsatt "The Battle of the Atlantic" med Sunderland flygebåter i Coastal Command.

Hærens Flygevåpen, som först og fremst la an på å utdanne jagerflygere for våre planlagte jagervinger, fikk ordnet med S.F.T.S. for sine elever ved RAF stasjoner i vestre Canada. Etterhvert fikk man et arrangement med ledelsen av the British Commonwealth Air Training Plan slik at norske elever fikk adgang til å delta i kurser i Canada som gikk inn under denne plan mot at den norske stat betalte de direkte utlegg som stasjonene hadde for våre elever.

OBERSTLØYTNANT ØEN

I Lille Norge baserte man seg på å ha Forskole (I.T.S.), Elementærskole (E.F.T.S.), Advanced Training for jagerflygerne (etter avsluttet S.F.T.S.), Mekanikerskole og Radioskole, foruten Rekruttskole og befalskurs etter behov. Andre

kurs skulde tas ved RAF og RCAF skoler slik at når en mann var ferdig til å reise overseas skulde det kun gjenstå en OTU för han var helt ferdig for operations, og OTU fikk han som regel i UK.

OBERSTLØYTNANT REISTAD

Tidlig i 1941 var kommandörkaptein Riiser-Larsen og major Öen med flere reist til London for å gjöre de nödvendige forberedelser for etableringen av våre operative avdelinger i England. Den 10. april ble begge flygevåpen lagt under en felles kommando (FFK) i London med Kontre-admiral Riiser-Larsen som sjef, og i Lille Norge ble begge våpenavdelinger slått sammen under en administrasjon med major Ole Reistad som sjef og kaptein Remlapp som nest kommanderende, under navn av Flygevåpnenes Treningsleir i Canada (FTL.)

Oppsetningen av 1. jagerving hadde pågått hele vinteren -41 og i mars hadde flygerne avsluttende pröve og oppvisning over Toronto. Det ble litt av et skuespill, flyene boltret seg temmelig fritt, og Torontos innbyggere ble grepet av en blanding av skrekk og beundring. Siden den tid har det vært forbudt å fly over byområdet for norske fly. 1 jagerving bestod av flygere utdannet i Norge med "Advanced Training" her, og bakkepersonell som delvis hadde vært med fra Norge og delvis var oplært her På grunn av vanskeligheter med å ta imot den på den annen side, kom vingen ikke avsted för i mai, begynte med patruljetjeneste på Orknöyene og först flyttet til Syd-England i mai 1942.

KAPTEIN THOMMESSEN

I november 1941 dro 2. jagerving over, ble utstyrt med fly i februar 1942, og kom i juni til samme stasjon og samme "Wing" som 1. jagerving.

Treningen i Lille Norge fortsatte med stadig bedre utstyr og bygningenes antall i leiren öket etterhvert. Brakker skjöt opp, hospital, depotbygning, kontorbygning og tilsist Radioskolen "Radio City" og gymnastikklokale "Haraldshallen". Rekrutter kom fra alle verdens kanter og de som klarte å komme ut fra Norge fant veien hit langs de forunderligste ruter. Lille Norge ble mötestedet for unge nordmenn som vilde ha luft under vingene for å kunne ramme fienden på hans

ömmeste punkter. Det var ikke bare en- og to-motorige flygere som ble sendt overseas fra Lille Norge nu, men også speidere, radiotelegrafister, luftskyttere, mekanikere og bakkepersonell av forskjellige kategorier. Et norsk detasjement ble opprettet ved Transport Command, Montreal, hvor flygere og navigatörer har fått verdifulle erfaringer ved å ferge större bombefly over Atlanterhavet.

Ettersom virksomheten ved F.T.L. öket og flygekullene ble större, viste det seg at Island Airport ikke var stor nok til at all flygning med fordel kunde foregå derfra. Det hadde vist seg uheldig å ha elementærflyging og advanced training på samme flygeplass. Sommeren -41 ble derfor elementærflygingen forlagt til flygeplassen på Emsdale 160 miles nordenfor Toronto, hvor guttene delvis lå i telt. Det var imidlertid flere mangler ved Emsdale, det lå for langt borte og der fantes ikke vinterutstyr eller utstyr for natt-flyging, så FTL begynte å bli interessert i Dominion Airport, Muskoka, som hadde alle de nevnte fordeler og mere til, og om hösten ble det bestemt at denne skulde leies og anvendes som sekundær flygeplass. Vinteren 42 begynte bygningsarbeidene med oppförelse av hangar, messebygning og ombygning av låven, alt under ledelse av arkitekt, dengang sersjant og senere löytnant John Engh. I begynnelsen av mai -42 dro 74 mann opp fra Lille Norge med Flygeskolens Sjef, löytnant H.G. Lund som förste leirkommandant. Den 4. mai ble den nye leir höytidelig åpnet av H.K.H. Kronprins Olav, og det norske flagg heist sammen med RCAF's banner, under nærvær av dignitærer fra Ottawa, Toronto, Gravenhurst og Bracebridge. Den tilliggende eiendom, som leiren nu ligger på, ble kjöpt av en gårdbruker og eies pro forma av en av F.T.L.'s officerer fordi det er mot kanadisk lov at andre stater står som eier av jord her i landet.

Den nye leiren på Muskoka viste seg å by på så mange fordeler at spörsmålet om fullstendig flytning av Treningsleiren dit snart ble tatt opp. Det eventuelle salg av Lille Norge i Toronto og planene for utbygningen av leiren på Muskoka ble dröftet under oberstlöytnant Reistads besök i London, sommeren -42 og avgjörelsen gikk ut på flytning og nybygging. Utover hösten ble oppfört vaktlokale, officersforlegning, mannskapsbrakke, verkstedsbygninger, depot og hospital, så leiren begynte å anta det utseende som vi er vant til å se idag. De kanadiske myndigheter gikk med på å kjöpe Lille Norge i Toronto for det belöp som det hadde kostet den norske stat å anlegge leiren. I januar 1943 overtok RCAF

halvparten av leiren, og i begynnelsen av april var alt norsk personell og norsk eiendom ute av leiren. Den 7. april ble det norske flagg senket i nærvær av Air Vice Marshal F. McGill av R.C.A.F., kanadierne marsjerte inn, og navnet Lille Norge ble overfört til leiren på Muskoka.

En ikke uvesentlig del av hva vi idag forstår ved Treningsleiren i Canada er Vesle Skaugum. Dette sted ble anskaffet våren -41, og bestod da bare av Gamlestua og noen mindre tömmerhus. Hensikten var at det skulde være feriested og rekruttskolestasjon, og det ble kjöpt og utvidet for soldatenes kantinefond og gavemidler, men den daglige drift bestrides av F.T.L. Med dets heilnorske preg, både hva bygninger og omgivelser angår, har Vesle Skaugum i de forlöpne år kunnet stagge vår hjemlengsel og har vært en kilde til glede og fornvelse hvis betydning vanskelig kan overvurderes.

Selv etter at Lille Norge var flyttet til Muskoka beholdt F.T.L. endel av sine virksomheter i Toronto. Den travle staben i Church Street er fremdeles F.T.L.'s administrative centrum, og ikke langt derfra ligger Treningsleirens hoveddepot hvor utstyr til store verdier blir lagret og pakket for å være ferdig til forsendelse hvorsomhelst det måtte bli behov for det. På Island Airport ble det slutt på regulær norsk flyging da Treningsvingen ble nedlagt i 1943, men overhalingsverkstedene fortsatte der med mannskaper som er forlagt i F.T.L.'s eneste gjenværende kaserne i Toronto - nr. 192 Bloor St., W. På fallskjermlageret i Queen Street ble fremdeles alle fallskjermer hengt opp til törk og pakket igjen med regelmessige mellomrom.

Hele Lille Norges levnetslöp har vært sterkt preget av personelltilgangen. Var denne ökende, som i begynnelsen, ble det lagt storslåtte planer om utvidelse, nybygging og nyoppsetninger. Da den var usikker og dalende som tilfellet var i 1942-43, ble det innskrenkninger på alle områder, tale om flytning, nedleggelse etc. Å holde tilgangen oppe har vært av livsviktig betydning for Lille Norge, og kanskje den beste tilgang noensinde, ialfall kvalitativt, tok til våren 1944 og har vart utover. Da kom utvalgt og ferdigprövet ungdom fra Sverige i stort antall, og selv om krigssituasjonen i Europa ser ganske lovende ut nu, og kanadierne nedlegger sine treningsstasjoner, har Lille Norge fremdeles den store oppgave å skape grunnstammen i det fremtidige större og bedre Flygevåpen i Norge når landet er kjempet fritt igjen.

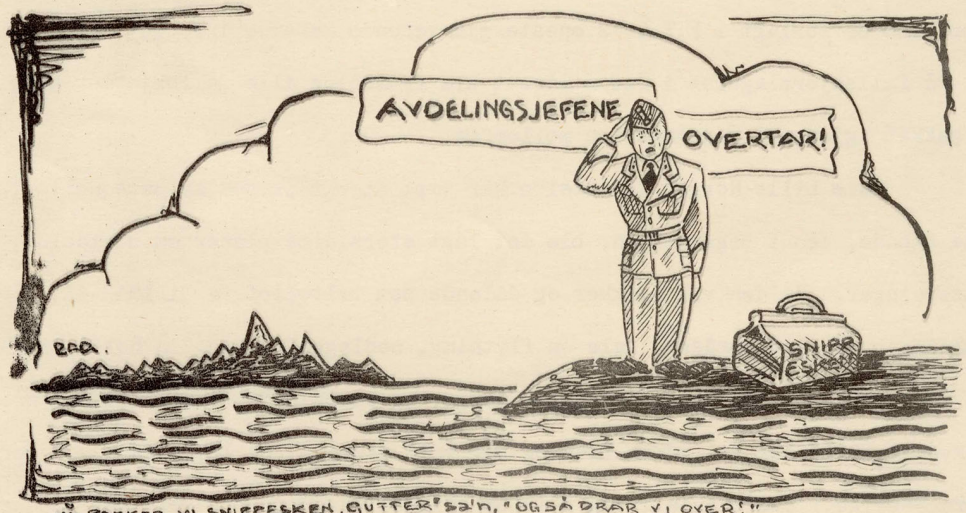
I löpet av de siste par årene har man kunnet se resultatene oppnådd av det luftpersonell som er utdannet i Lille Norge. Det er med stolthet vi her i Lille Norge

har sett listene over dekorert personell overseas med de mange velkjente navner fra personell-listene her, og Lille Norge kan også ta sin del av æren når en norsk jagerving i löpet av 1943 overlegent var den beste jagerving i England både med hensyn til antall nedskutte fiendtlige fly og til det laveste antall tapte og skadede egne fly.

Når man ser tilbake på de forlöpne fire år og betrakter resultatene av våre avdelinger overseas kan man vel si at Lille Norge har oppnådd sin hensikt - å bringe den dag nærmere da vi atter kan sette fot på fri norsk jord.

.....

OG DERMED DRO HAN!

Til Spörre~Skemaet
Alle-helgensdag 1944

Melodi: "Vi har en tulle".

1

De som i månedsvis maktet har
å lage tirsdagens vise svar,
nå til Muskoka
med beste-broka
i gravöl drar.

2

Vi var seks måneder i paradis
og minnes tiden med takk og pris
da spörreskjema
tok alle tema
fra stokk til flis.

3

Nå er det ikke no' skjema mer
som lys og glede blant folket sprer.
Egyptisk mörke
og evig törke
i stedet trer.

4

Men alle vi som så bitter gren,
ble sveiset sammen med autogen;
og nå med rette
vi vil opsette
en bautasten.

Nachspiel

Sivilisten: "Hvad skal De gjöre efter krigen?"
Nazisten: "Jeg skal kjöpe en sykkel og reise rundt og
bese Stor-Tyskland!"
Sivilisten: "Hvad skal De gjöre om eftermiddagen da?"

Der finnes muligens enkelte som aldrig har sett dette ordsproket, men mange er det sikkert ikke. En eller annen gang vil en antagelig komme over det, og dets slående og krevende enkelhet vil bite seg fast i ens bevissthet og tvinge en til å tenke. Det vil stille en ansikt til ansikt med en av de livets sannheter en ubetinget kan godta, og bör godta.

Hvis en unnersöker litt ute i terrenget, hvor den enkelte lever i sin lille private og egoitiske verden, vil en finne at hos alle ligger dette betingete krav og hviler som en altid ubesvikelig realitet. Men det er desværre alle disse materielle bånd som hænger binnende på den enkelte. Det kjedelige og det anstrengende, som er uovervinnelige hindringer for oss, ligger altid der i dunkelheten og pröver å virke större enn det er. Det er ikke viljen som må trenes opp ved tvang og trusler. Viljen er der, men den må brukes. Den hinne som dekker den enkeltes øyne må bort. Det kan gjores ved å lette på de materielle bånd, ved å la metodisk trening på beleilige tidspunkter vise og lære en at sannheten i ordsproket er absolutt. La den enkelte få föle at livet blir nytt og friskt;

....nå vet han hvorfor Jeppe drakk.....

....metodisk trening på beleilige tidspunkter..

vise ham at nå vet han hvorfor Jeppe drakk. Det visste han ikke för; han visste ikke hvorfor han var sur og sprutet svovel; han visste ikke hvorfor han var rastlös; men han fölte at noget måtte gjöres. Nå har han fått en ny interesse, som i seg selv ikke bare er en interesse, men også et springbrett for nye.

....et springbrett for nye interesser....

La oss se litt på forholdene her i Lille Norge, i Flygevåpenets Treningsleir. Bare ordet Treningsleir skulde jo stå for at her ville en finne en gruppe karer i toppform. La oss stille spörsmålet generelt og være ærlig. Föler vi oss i form? Er vi tilfreds? La oss se bort fra den sublimerte tilfredshet en kvinne gir en og svare ut fra bunnen av jeget. Svaret blir for de flestes vedkommende nei.

Hvad er så grunnen til at enkelte går rundt og sier de har mistet alt undtagen forstanden, har fremtiden bak seg og er sure og bittre. Min mening er, og jeg vet at jeg ikke er alene om den, at det sunde legeme som skal huse den sunde sjel mangler. Gymnastikken er lagt galt an, og mangler i visse avdelinger helt. Nattpsykologene kaller sine medmennesker for tröttinger og interesselöse slappfisker uten spirit. De har desverre i alt for mange tilfelder rett. Kravet er etter min, og andres mening, for å si det kort og militært: en halv times sprek gymnastikk om morran, obligatorisk for alle. Jeg er sikker på at det ville gjöre underverker; still ikke den enkelte i den situasjon han er i nå overfor idrettsmerkene. Han sier med Per Gynt, å kunne det, önske det og ville det med - men å gjöre det --- nei.

....gymnastikken er lagt galt an.....

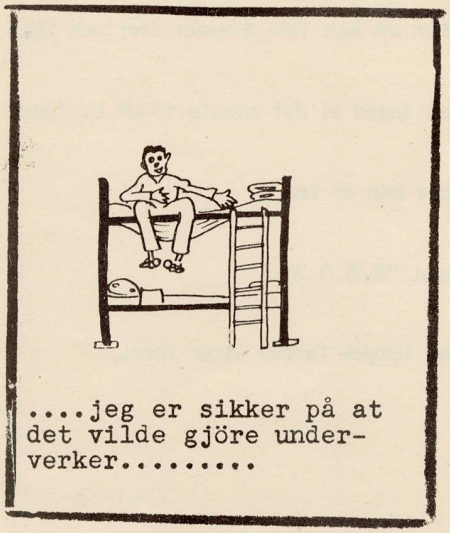
Gi ham grunnlaget, og resten vil komme av seg selv. Nå vil mange kanskje si at gymnastikk har vi da nokk av. Jeg tenker da på dem som har en times "physical training" i sisste time etter en slitsom

skoledag. De som ikke har sett sin idrettsinstruktör på tre uke ser jeg bort fra. Man til de andre sier jeg - enig! En time på den tid av dagen er meget og la oss derfor löfte i flokk og få den forkortet til en halv time hver morgen. Da vil den enkelte föle at denne halvtimen er verdifull og gir en noget. Den andre timen viste meg bare hvor trött jeg var, og gjorde meg klar over at nå hadde jeg slitt nokk for en dag. Nå trengte jeg en seng eller en kino. Den individuelle interesse for annen idrett kan lett drepes, og det blir gjort.

....den andre timen viste meg bare hvor trött jeg var.....

Se på Norge. Landet hvor all konkuranse-idrett er boykottet, og har været det i fire år. Hvad finner man? En ungdom i trening, et folk i form.

....jeg er sikker på at det vilde gjöre under-verker.....

En fysisk form en aldrig skulde vente å se der idag. Men vanskeligheter tvinger den enkelse til å tenke. Den enkelte er klar over at for å kjempe seg igjennem det de nå er oppe i må man ikke glemme at en sund sjel krever et sundt legeme. La oss ikke glemme det her i Lille Norge. La oss si det om å om igjen, forandring må til!

P.T. Tre måneder gammel soldat.

BRANNFARE.

Melodi:
" Å kjøre vatten og kjøre ved."

"Who left those two windows?..."

TUNC TUA RES AGITUR
PARIES CUM PROXIMUM ARDET.

Hvis det sku' brenne i kampen vår,

så vet hver mann hva han skal gjøre.

I bok og oppslag forklart det står

hvem som skal sprutebilen kjøre.

Men om han ikke kommer fort nok fram,

må ingen si det minste vondt om ham;

når han er tro

mot "S.S.O."

og lemper farten etter føret.

LURIFAX.

LITT OM SKISPORT fra LILLE NORGE

av Vingsersjant A.S.

Nu når snart vintersesongen setter inn igjen kunne det vel passe og snakke litt om skisport. Först litt om hvad som er hendt i löpet av disse fire vintrene som F.T.L. har hatt sin virksomhet her i Kanada.

Første året, sesongen 1940-41 hadde F.T.L. en meget sterk hopptropp på otte mann, med Fenrik Sem og Fenrik Berg i spissen. Denne tropp gjorde en utmerket innsatts i forskjellige renn i U.S.A. og her i Kanada. I det militære skirenn i Huntsville samme vinter tok våre gutter alt som var i hopprennet og langrennet; derimot i Slalom og utfor ble konkurransen meget skarp, for i disse grener er Kanadierne meget gode.

Sesongen 1941-42 ble den besste skisesong F.T.L. har hatt i disse fire år; först for å nevne en som gjorde seg bemerket, det var Ola Ånjesen, han vandt både det Öst-Amerikanske og det Amerikanske mesterskap i spesiell hoppklasse; Sigurd Hånes ble i disse renn nr. 3 og 4. Sigurd Hånes kjenner sikkert alle som en meget kjendt hopper hjemmefra. Ånjesens prestasjoner i disse renn var strålende når en tar i betraktning at alle U.S.A:'s besste hoppere deltok, blandt annet den kjendte stor-hopper Torger Tokle som, blandt Amerikanerne, går for å være Verdens besste hopper. Jeg vil også i denne forbinnelse få nevne at oberstlöytnant Reistad var med guttene, og at han har et pluss med i seiren; det hendte slik, Ånjesen stod på toppen av stilasjen og

Ola Aanjesen

Amerikansk mester i spesielt hopp vinteren 1942.

tok på skia, Reistad som var med helt til toppen sa til Ånjesen, at nå må du jaggu hoppe i å slå han derre Tokle, ellers så kommer du ikke inn på flygeskolen. Ånjesen hadde da ikke noe valg, og han hoppet seg inn på flygeskolen. Ola Ånjesen kommer fra Tröndelagen.

Etter turen til U.S.A. ble guttene sendt til Montreal for å delta i det Kanadiske mesterskap, og her gikk Sigurd Hånes bort og vandt, med Ånjesen på annen plass. I Buffalo samme vinter ble Olav Lundteigen og Kaare Sjölie sendt for å delta i Roald Amundsen rennet; disse to karene tok alt som var av sölv dernede, Lundteigen vandt hopprennet, slalom og fire kombinasjonen. Sjölie vandt utfor, nr. 2 i hopp og nr. 2 i fire kombinasjonen. Det militære langrenn over 30 km. på Vesle Skaugum ble vunnet av oberstlöytnant Reistad. Deltagelsen var stor det året og 32 mann klarte fordringen til skimerket.

Sersj. Grande

Vinner av den Militære 30 km den 5te Mars 1944.

Kvm. Bjørn Lie

Vinner av den Militære 30 km den 7de Mars 1943.
Lie var ifjor vinter i Lake Placid hvor han deltok i ett skirenn, og fikk følgende plasseringer:

Spessielt Hopp	**:**	**1ste plass**
Langrenn, 12 km	**:**	**1ste plass**
Slalom	**:**	**2nen plass**
Utforrenn	**:**	**3die plass**
4 Kombinasjonen	**:**	**1ste plass**

Og fikk tittelen Amerikansk Skimester.

Samme vinter var Brede Klefoss nede i U.S.A. og slo alle Amerikanerne i hurtiglöp på sköiter. Av 65 löp i Statene vandt Klefoss 53 av dem. Ett resultat som er helt enestående. Han slo blandt annet karer som Freisinger på 500 m og Schroeder på 1000 m, disse to er jo kjendt for å være i verdens klasse i hurtiglöp på sköiter. Klefoss's besste resultat i ett stevne var i Quebec City: 500 m tid 42.7 sek., 1500 m tid 2.17.0 min., 5000 m tid 8.19.2 min., og 10.000 m tid 17.18.6 min.

Til Venstre: Leo Freisinger som er en av verdens hurtigste skøyteløpere.
Til Høyre: Brede Klefos som vinteren 1942 slo Freisinger i samløp på 500 m.

Sesongen 1942-43 dukket der atter en trönder opp som toppfigur blandt leirens skilöpere. Denne karen ble populært kaldt "Skautrollet" og var langrennslöper. Det var en fryd å se ham i löypen; den teknik og den skiferdighet som han viste var av höy klasse. Den eneste som kunne gi denne karen nogen konkurranse denne vinteren var ingen annen enn oberstlöytnant Reistad selv, som ikke ser ut til å bli for gammel til å gi guttene konkurranse. Vi vil vel også iår få se denne trönder åle seg gjennem småskogen, men jeg håper at det i vinter vil bli flere av de nye guttene som kan gi denne karen skarp konkurranse; altså karer, gå inn for vintereseongen og driv systematisk trening, det er det som skaper gode resultater og hvis dette gjöres så skal nokk "Skautrollet" få pigge på.

PROGRAM FOR KOMMENDE SESONG.

Ett endelig program vil bli oppsatt senere, men jeg skal her gi en liten orientering om hvad som vil komme på dette program.

Först litt om hoppbakker. F.T.L. fikk ifjor tillatelse å benytte hoppbakken i Bracebridge, som tilhörer skiklubben deroppe og ble bygget for seks år siden, men hadde ikke da været benyttet på tre år. F.T.L. har iår også tillatelse å benytte bakken til alle tider. Bakken vil da bli gjort istand slik at hopptreningen kan begynne såsnart sneen kommer. Så er det en bakke i Huntsville som er en del större enn Bracebridgebakken, men denne var ikke ibruk sisste vinter, så den trenger sikkert en del reparasjoner för den kan benyttes. Og så er der en liten bakke på Vesle Skaugum som er helt O.K. som treningsbakke.

PROGRAMMET: I begynnelsen av sesongen vil der bli arrangert en del treningslangrenn på Muskoka, og så kommer skistafetter mellem avdelingene i Lille Norge. Skistafetten ble ifjor vunnet av Forskolens lag.

I slutten av januar vil så den förste pröve til skimerket bli arrangert; den vil bli henlagt til Vesle Skaugum som har ett utmerket terreng for en militær 30 kilometer.

I förste halvpart av februar vil Lille Norgesmesterskapet bli arrangert i Bracebridge. Det blir 30 kilometer, 17 kilometer spesiellt, kombinert renn og spesiellt hopp.

Oberstltn. Reistad

Vinner av den Militære 30 km den 8de Mars 1942, og 22de Januar 1944.

I slutten av februar skal det militære patrulje löp over 20 km arrangeres på Vesle Skaugum. Dette löpet ble ifjor vunnet av F 18 som da nylig var kommet over fra Sverige og var i fin form.

I begynnelsen av mars vil det atter bli arrangert pröve til skimerket på Vesle Skaugum.

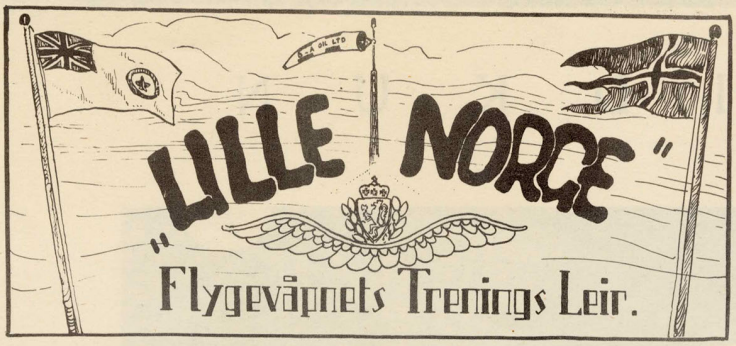
Treningshopprenn vil bli arrangert i Bracebridge bakken gjennem hele sesongen, med ett vårhopprenn som avsluttning på sesongen.

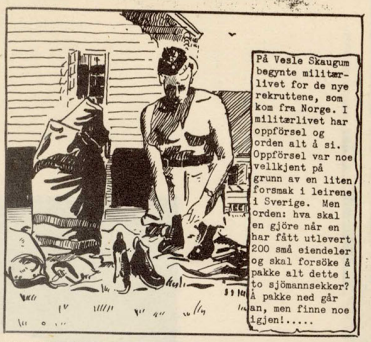
Hvis det viser seg at det er en del gode skilöpere blandt leirens personell vil der sikkert bli anledning for dem å komme ned til Statene, Lake Placid og muligens Chicago og Buffalo, for å delta. Og så har vi her i Kanada, Montreal, hvor det Kanadiske mesterskap holdes. I North Bay og Sudbury det Kanadiske mesterskap i Slalom og Utfor i Quebec.

SKÖITESPORT: I hurtiglöp har vi her i leiren en av toppfigurene hjemmefra i junior, nemlig Hafsund-Karlsen; men hurtiglöp her stiller seg vanskelig da det er dårlige baneforhold. I kunstlöp har vi også en som var blandt de besste i Norge, nemlig Randi Gulliksen; hun hadde flere oppvisninger på forskjellige steder ifjor vinter og gjorde seg fordelaktig bemerket.

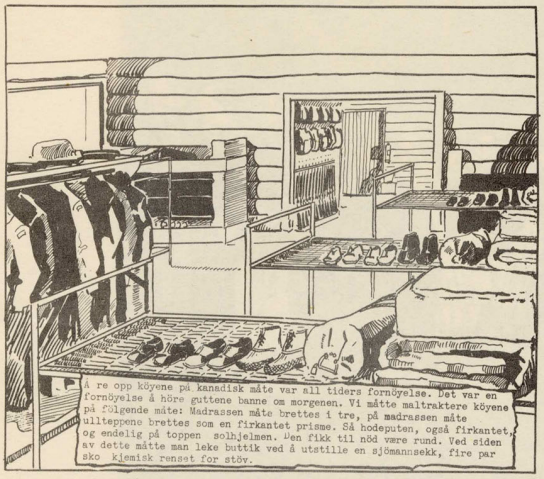
Ett Hockeylag skal stilles i leiren, så alle som har spillt hockey eller bandy hjemme må være med på dette. Vi skal iår forsöke å få kamper mot Gravenhurst, Orillia, Huntsville og Port Carling. Til hockeytrening får F.T.L. leiet banen i Gravenhurst to ganger i uken.

Ett endelig program vil, som tidligere nevnt, bli oppsatt senere.

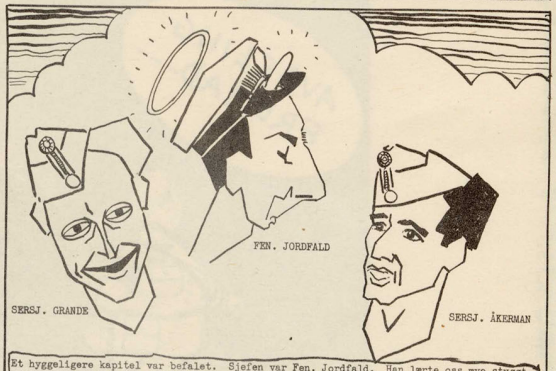

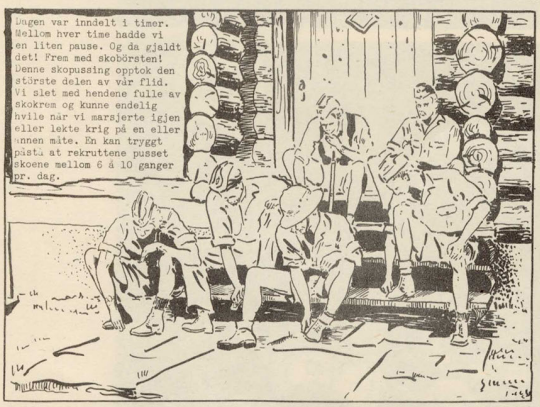
På Vesle Skaugum begynte militærlivet for de nye rekruttene, som kom fra Norge. I militærlivet har oppførsel og orden alt å si. Oppførsel var noe vellikjent på grunn av en liten forsmak i leirene i Sverige. Men orden: hva skal en gjøre når en har fått utlevert 200 små eiendeler og skal forsøke å pakke alt dette i to sjømannsekker? Å pakke ned går an, men finne noe igjen!.....

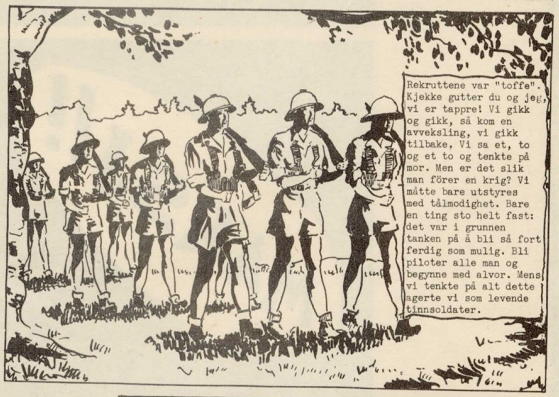
Å re opp køyene på kanadisk måte var all tiders fornøyelse. Det var en fornøyelse å høre guttene banne om morgenen. Vi måtte maltraktere køyene på følgende måte: Madrassen måte brettes i tre, på madrassen måte ullteppene brettes som en firkantet prisme. Så hodeputen, også firkantet, og endelig på toppen solhjelmen. Den fikk til nød være rund. Ved siden av dette måtte man leke buttik ved å utstille en sjømannsekk, fire par sko kjemisk renset for støv.

Et hyggeligere kapitel var befalet. Sjefen var Fen. Jordfald. Han lærte oss mye stygt. "Jakt!" brølte han. "Dere skal elske å drepe! Militærlivet er det fineste liv i verden! Infanteristen skal passe på to ting: Sove mye, spise mye!" Så handle det at vi fikk kjeft. en del av militærlivet!" Men selv om sjefen gjorde sitt beste for å virke streng, likte rekruttene ham ganske godt. Sersj. Grande var troppsfører. Hadde han levet under kong Nemesis under det 18. Egyptiske dynasti, ville han ha fått en snarlig avskjed som streng "slavedriver"! Han var det som heter "snild"! Sersj. Åkerman var troppsfører. Med sin stemme skremte han livet av guttene i første tropp.

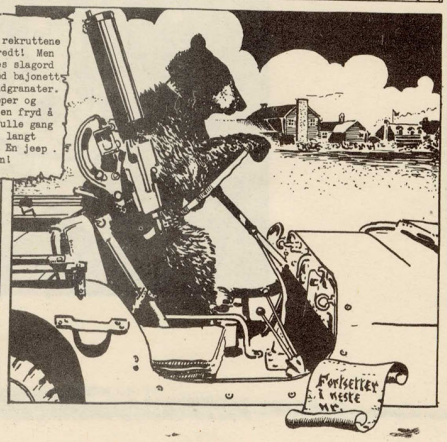
Dagen var inndelt i timer. Mellom hver time hadde vi en liten pause. Og da gjaldt det! Fres med skobørsten! Denne skopussing opptok den største delen av vår flid. Vi slet med hendene fulle av skokrem og kunne endelig hvile når vi marsjerte igjen eller lekte krig på en eller annen måte. En kan trygt påstå at rekruttene pusset skoene mellom 6 å 10 ganger pr. dag.

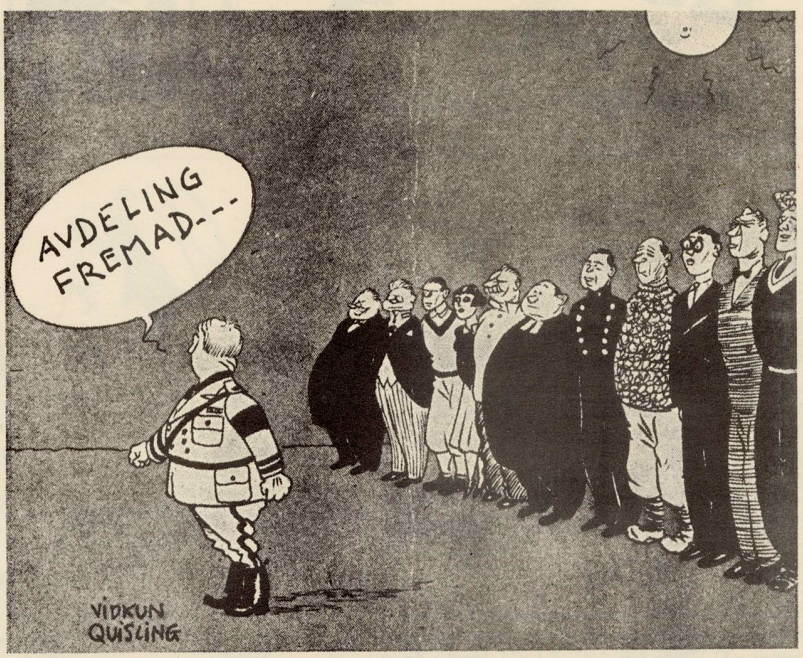
Rekruttene var "toffe". Kjekke gutter du og jeg, vi er tapprel Vi gikk og gikk, så kom en avveksling, vi gikk tilbake, Vi sa et, to og et to og tenkte på mor. Men er det slik man fører en krig? Vi måtte bare utstyres med tålmodighet. Bare en ting sto helt fast: det var i grunnen tanken på å bli så fort ferdig som mulig. Bli piloter alle man og begynne med alvor. Mens vi tenkte på alt dette agerte vi som levende tinnsoldater.

I gamle Norge var mesteparten av rekruttene speidere. Slagordet var: vær beredt! Men tiden forandrer seg og rekruttenes slagord var nå: Vær sadistisk! Vi drev med bajonett fekting, skytning, og kast av handgranater. Vi var som sagt inndelt i to tropper og gikk løs på hverandre så det var en fryd å se på. Og mens krigen gikk sin fulle gang i de kanadiske skogene, hörte man langt borte den motoriserte avdelingen: En jeep kom. Hvem kjörte? En diger björn!

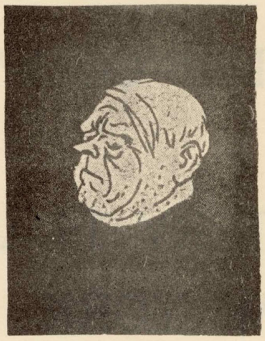

V I D K U N

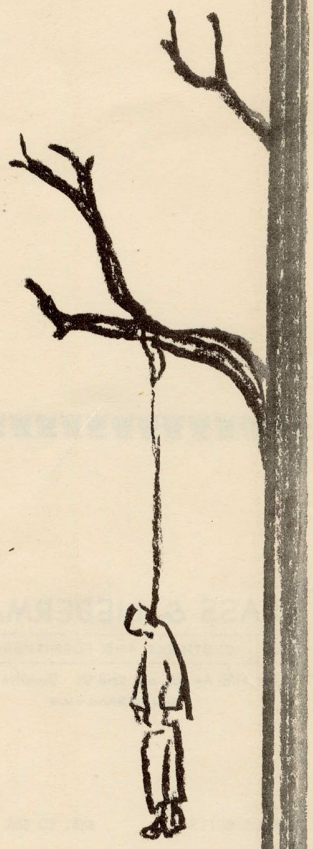
Q U I S L I N G

So vere vigd til Hel
Kvar svarte svikarsjel
I Noregs land!
Kvar, som uærleg fer
I gjerning og i ord
Mot land og fedrajord,
Dømd vere han!

Heng han i næste tre,
Grav han som pestfengd ned
På ubygd øy!
Og ingen gravstein grå
På denne grefti stå,
Hans namn i gløyme gå–
Hans minne døy!

Arne Garborg.

COMPLIMENTS OF

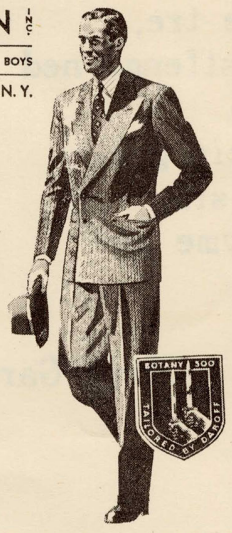
KERR STEAMSHIP COMPANY, Inc.

17 BATTERY PLACE
NEW YORK

GLASS & LIEBERMAN INC.
MEN · CLOTHIERS AND FURNISHERS · BOYS
5302 Fifth Avenue, cor. 53rd St. Brooklyn 20, N. Y.
Telephone Windsor 9-8696

ALL WOOL SUITS $35. TO $55.
TOP COATS & OVERCOATS $27.50 TO $65.

OUR REPUTATION OF ALMOST HALF A CENTURY FOR STYLE QUALITY AND VALUE IS YOUR GUARANTEE OF COMPLETE SATISFACTION.

*Reg. U. S. Pat. Off.

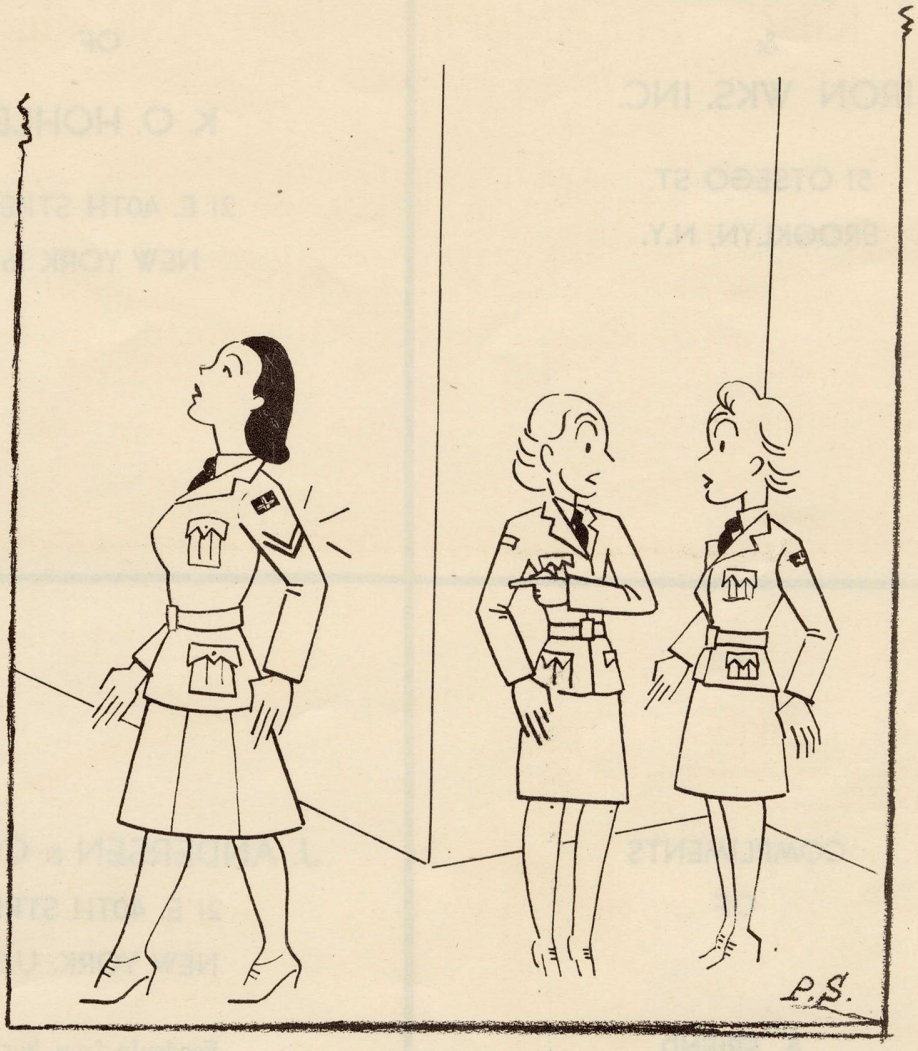
"NORGE"
KAFFEN

Idag mer enn før burde Deres kaffevalg bestemmes av egenskapene d.v.s. kaffen må være RIK — TILFREDSSTILLENDE og VARIG. Prøver, nettop foretatt, viser at NORGE-KAFFE har disse egenskaper. Man kan få flere kopper pr. pund av NORGE KAFFE enn fra almindelig kaffe.
Vi sender en liten hilsen til våre forretningsvenner hjemme i Norge. Vi er ferdige til å gjenoppta forbindelsen så snart anledning gis.

B. WESTERGAARD & CO.
EXPORT IMPORT
Etabl. 1910 363 36th St. Brooklyn 11 N Y

Sersjanten?

JEG ER SIKKER PÅ AT HUN BLIR SERSJANT FØR JUL!!!

ROY ENGINEERING
&
IRON WKS. INC.

51 OTSEGO ST.
BROOKLYN, N.Y.

COMPLIMENTS
OF

K. O. HOHLE

21 E. 40TH STREET
NEW YORK 16.

COMPLIMENTS
OF

A FRIEND

J. ANDERSEN & COMPANY
21 E. 40TH STREET
NEW YORK, U.S.A.

Woodpulp from Norway
Old Reliable Qualities.

Shipment to start as soon as
Hitler has been eliminated
– the sooner the better.

"P. O. W."

AV LÖYTNANT F.W.

LT. TORSTEIN STRAND.

Tjenesteskriv med respekt for seg selv er p. t. så full av mulige forkortelser at en mangen en gang må stoppe og tenke seg grundig om. P.O.W. er en forkortelse som folk flest ve hvad betyr, Prisoner of War. Få av oss forstår vel imidlertid betydningen av denne enkle og tilsynelatende uskyldige bokstavsammensetningen; de av våre karer som har været krigsfange har i de aller fleste tilfeller römt, og de kan derfor ikke fortelle stort når de kommer hit. I disse dager har vi imidlertid hatt besök av en kar som virkelig kan fortelle hvad det betyr å være fange i Nazi Tyskland, löytnant Torstein Strand ble utvekslet fornylig, og er kommet til Toronto på vei til U.S.A. Lille Norge Avisens alltid årvåkne journalister iler til.

"For å begynne med begynnelsen," sier Strand, et fornuftig sted å begynne en historie, vel satt tilrette i den dypeste sofaen med en hel öl, "så ble jeg skutt ned over Dieppe i April 1943. Vi var på sweep over franskekysten da vi fikk melding over radioen at en formasjon av Focke Wulf 190 nærmet seg 3000 fot unner oss. Noen sekunder etter får vi öye på formasjonen, et par sections svinger og diver ned på den. Det flyet som jeg hadde tatt ut som mitt mål vender halen op og diver ned for åpen trottle ca. 15000 fot. Focke Wulf'en har en större hastighet i dive enn en Spitfire kan opnå, og jeg trekker derfor ut etter en kort stund. To andre tyskere angriper meg fra solen, bakfra, og to andre kommer til, og en dogfight utvikler seg. Vi ligger alle og lurer på hverandre og jeg pröver så godt som råd er å holde öye med alle fire. Da får jeg namövrert meg i stilling for å gi en av tyskerne en salve, men i et split-sekund ser jeg en femte tysker på kloss hold bakfra, og med en refleksbevægelse setter jeg stikken frem for å gå i dive og ser i samme öyeblikk glimtet av tyskernes 20 mm. kanoner. Et av projektilene går inn i min Spitfire og eksploderer rett bak ryggen min. Jeg får stygge sår i ryggen og den ene skulderen og armen; jeg blir blindet av metalldeler som trenger inn i begge öynene. Jeg vet jeg har en eneste liten sjangse og med en kraftanstrengelse får jeg vridd meg ut av flyet, hopper, og får utlöst faldskjermen.

Överst tilhøyre: Pengeseddel fra Stalag Luft III.
Nederst tilhøyre: Alliertes Invasjonspenger.
De øvrige billeder viser propaganda brosjyrer, trykt på engelsk, som tyskerne utdeler blandt krigsfangene.

Det siste jeg husker var at jeg kjendte rykket da faldskjermen utlöste seg. Tyskerne fandt meg, en vind hadde drevet meg fra Kanalen og innover land, og jeg kom til bevissthet i et feltlasarett. Der fikk jeg förstehjelp, og de lappet sammen de verste skavankene. Når jeg kom litt til krefter ble jeg flyttet til et större Luftwaffe hospital i Paris, hvor jeg unnergikk en del operasjoner i ryggen, og det venstre öyet ble fjernet da det var betendt. Det höyre öyet var også skadet, og jeg visste ikke i de kommende seks måneder om jeg kom til å bli blind. Etter en ukes tid i Paris ble jeg sendt til Tyskland på forskjellige hospitaler. Jeg ble ofte tvunget til å gå fra toget til sykebilen tiltross at det voldte meg forferdelig smerte. Stort sett fikk jeg dog bra behandling på sykehusene i Tyskland, men det var elendig med mat. En tid senere ble jeg sendt til Durchgangslage Luft til forhör; der hoppet jeg en dag gjerdet og begyndte å gå tilfots mot Frankrike. Jeg kom imidlertid ikke langt da jeg måtte gi op og meldte meg på en politistasjon da jeg var langtfra frisk. Etter dette ble jeg sendt til et hospital i Tyskland som hadde engelsk personell som var tatt tilfange og jeg fikk meget god behandling, men hospitalet hadde lite medisiner og utstyr. Etter behandlingen der var jeg såpass bra at jeg ble sendt til fangeleiren for allierte flygeoffiserer, Stalag Luft III, hvor jeg skulde tilbringe de kommende syv, lange måneder.

Stalag Luft III består av fem leire som holder omtrent 1200 mann hver, og ligger mellem Berlin og Breslau i et skogholdt med flate, törre og stövete sanddyner. Leiren er omgitt först av et tre meter höyt piggtrådgjerde; för dette er der imidlertid en "dead zone" så ingen har lov til å komme nær gjerdet. Utenfor dette gjerdet er et par meter tykk rull av piggtråd, og etter dette ennå et tre meter höyt piggtrådgjerde. Utenfor dette igjen står pillboxene, fire meter höye stilaser hvor der er vaktposter med lyskastere og maskingeværer. Vi bodde i brakker som tok omtrent hundrede mann hver, seks mann i hvert rum som hadde over og unnerköyer. Fangevokterne var mest eldre karer, og endel yngre, sårete soldater. De behandlet oss ganske bra, men disiplinen var meget streng; for oss var det ikke tale om friheter som de tyske fangene får her i Kanada, såsom utmarsjer, salg fra kantiner o. s. v.; det er imidlertid ting man ikke venter

The Camp

MAY 17, 1944

BERLIN

Special Number

Red Cross Parcels

By Bernard A. Kettle, P.o.W.

(A POEM WITH A MORAL)

There is peas, there is beans, there is carrots too,
There is rich steak, pud and Irish stew,
There is cocoa, tea and milk to drink,
There is herrings good, and salmon pink,
In some you'll find there is Cheese and jam,
Rich puddings filled with spice and fare,
Or p'haps roast fowl in jelly,
And tasty fruits, the season's pick,
Some tins you'll find are met with scorn
And round the camp for "swops" are born,
Tomato juice oft meets this fate,
Or Marmite's luscious, concentrate,
But to the man who is really wise,
'Tis not in bulk that value lies,
For both in England they agreed
'Tis vitamins our prisoners need.
So when your parcels you receive
Don't let the size of things deceive,
For oft in life small things are best,
If doubtful, put it to the test.

Collecting Wisdom

It seems that in man's make-up there is always a desire to collect something. Being men we cover it by saying "one must have a hobby" but our women folk no doubt call it a mania, which is probably more truthful, when you give a thought to what we men will collect. My special weakness in "Civvy Street" were screws and nuts and bolts. I could never resist the temptation of accounting these things if any were in reach. This collection rather amused my wife because whenever I had cause to use a screw, nut or bolt, I invariably had to purchase from a shop owing to not having the size I required. So as a P.o.W. I have had to drop this "enthusiasm," and like many others found my collecting habit curtailed. But I still "collect," and under present conditions,

"It's curious, isn't it, this cult of the firearm? If I refuse to shoot birds, I'm no sportsman, if I refuse to shoot men, I'm a conscientious objector. I never could see the connection between manliness and things that go off with a bang."

—

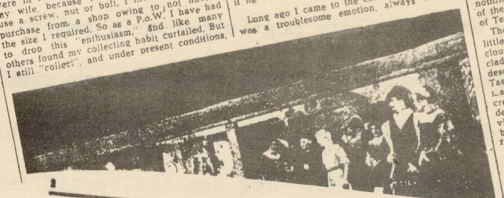
The country that 'tils down, and walls for some one to hand it its spade, bring it its dinner, and wipe its unsweated forehead, is going to the devil.

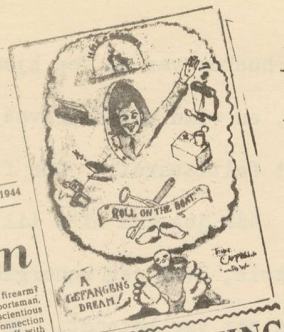
—

The man who knows he can lead is a coward if he abdicates.

—

Long ago I came to the conclusion that love was a troublesome emotion, always wanting

BLUE PIGEONS

By Laurence H. Mumford, P.o.W.

how the term "Blue Pigeons" came to mean what it does. that it is a type of disease every Stalag in Germany. any place where people off from reliable sources of ie. more uncommon con- congregate together nours which providing cessary elements of read through a camp ters carrier-pigeon the originator of the foundation of the r, probably every r this malicious

normal condi- e many among whatever they hocked fr-

humour but amuses some There were 1 500 prisoners at our last camp and I remember the air greeted when someone divulged the sensational news that Herr Hitler was flying to London to seek peace. Viewed in a reasonable light this fact appeared ridiculous and many were not slow in expressing this opinion but by reason of its astounding character this information went through the camp like a tidal wave and in its wake, inevitably caught up those credulous ones. The cultured must have laughed inwardly when he saw small groups earnestly discussing what such a visit might portend and arranging

On another occasion some that peace

To accept one's lot. To bear sorrow patiently without rebellion. And if given an excuse for yielding to temptation, not to seize it, but to resist it, be the excuse ever so mighty.

HOMECOMING

By Stuart Wilson, P.o.W.

With a jolt the service car came to a standstill. Glad of the opportunity of movement I emerged into the roadway sunshine. The journey from the railhead had been tiring although nothing in the nature of an ordeal to a veteran of the Battle of Britain, a survivor of the defence of Tempe Pass and an expriseoner of war —.

The old home village, seemingly, had altered little with the passing years. Cleaving the cloudless skyline to the west, the high hills clad with the evergreen of pine and kauri descended gradually to the edge of the blue Tasman waters. A ripple of creaming foam marked the bar entrance, where the placid green crested waves harbour lagoon contrasting depths of the with the gay exteriors of the many vividly beach cottages on the sandy shore. A setting remarkable for its charm as yet unspoiled by the crowding effects of civilisation.

Yes, it was good to be back — the happy realisation of an ambition that had never ceased to exist during my wanderings abroad. The occasion was worthy of celebration, I crossed the roadway to the local hotel, the scene of many alcoholic revelries in the days gone by. The coming of war had shattered that

CHARACTER

By H. Litterick, P.o.W.

When men are thrown together in such circumstances as we are, it pays to think awhile of finer things, our thoughts are so easily centred on the baser.

Without being in any degree religious, we might ask, What of the things that go to the making of character? The things that hold out hope for us?

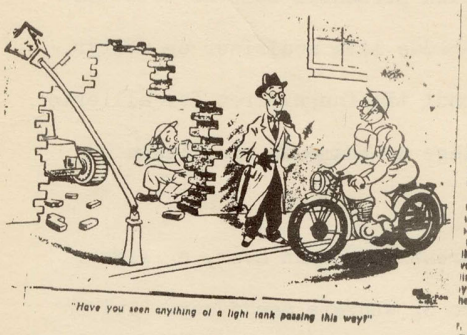
"Give a dog a bad name and hang him." applies here as much as anywhere else. How easily we can get "down" by just sitting and bemoaning our fate, thinking all the time of how we could have avoided this and that.

Then there is the cleanliness, pride of race, of our good habits, decency of speech, and of acquiring bad habits, apathy, listlessness, hate for our captors.

The last is futile under the circumstances, we have to live with them and discipline as only doing their duty under discipline as soldiers.

For soldiers, whatever the nationality, are the same, or should be, "SOLDIERS".

POSTMAN'S KNOCK

"Have you seen anything of a light tank passing this way?"

An Extract from "Reminiscences of a P.o.W."

By Arthur V. Tyger, P.o.W. / Illustrated by F. W. Minnett, P.o.W.

Our Stalag Bridge Club

By Edward F. Cox, P.o.W.

Some remarkable bridge is played in our "Lager". Bridge of a standard undreamt of by the higher circles of the game. Just as an illustration, here is a brief résumé of a game played a short time ago, described in the best Culbertson manner.

North dealt. North dealt twice, in fact, as the first time a card was missing from the pack owing to the pack having been inadvertently dropped into the tea bucket. This caused a slight halt in the proceedings while the rescued card was dried on the radiator.

On picking his cards up, Dealer's first call was "Strewth", and the second a muffled bid of "Pass". East, the next player, after a malevolent glare at the dealer also passed, which brought South to the fore.

South after taking a large bite out of his bread and jam, which he had insisted on bringing to the table with him, wiped his fingers on the seat of his trousers and leisurely sorted his cards. Then after a deep dive at his cocoa, which he had also insisted on having at the table, he called Spin.

After due deliberation among the other first paroxysm of rage had passed when the bidding was resumed.

After picking up the hands again, a gratified smile was observed on North's face, until West, after looking through his hand in a mystified manner and searching futilely under the table, announced that some [illegible] had switched the hands around.

Following the re-adjustment, West led the ace of diamonds, while North laid his hand down as "dummy". The only diamond in it, the deuce, was played, which East covered with the three. South, faced with no alternative, played the four of diamonds, the ten, Jack of spades, the king of clubs — and about three ounces of strawberry jam which had become transferred from his supper to the backs of his cards. However, with the nonchalance of a born player, he retrieved the unnecessary cards, and West picked up the [illegible] trick.

West next led the ace of hearts probably on the principle that he takes twice who takes quick, upon which South, when his turn came, played the two of clubs and calmly

seg som fange i Nazi Tyskland. Hvert seks-mann-rum var utstyrt med en ovn, men den var ikke til stor hjelp da tyskerne ikke var så svært nöye med å senne oss brendsel. Hver brakke hadde en ovn til koking av mat, og her kappedes representantene fra hvert seks-mann-rum udi kokekunstens mange vanskeligheter. Kokkejobben gikk som oftest på omgang blandt kara på hvert rum, og enkelte ble rent utrolig flinke, rene kokekunstnere.

Hvad vi laget? Jo, bring meg en Röde Kors pakke så skal du få se alt hvad for fine saker vi kunne trylle fram; det er det mest utrolige som kan konstrueres. Av kjeks og törret melk, Klim, kan anbefales den mest delikate blötkake. Med blötkake skal man jo gjerne sette litt farve på livet med litt vin som lages av rosiner og sukker. Destilleringsapparatene og deres gjemmesteder er en av denne krigens störste militære hemmeligheter, så spör meg ikke. Hadde det ikke været for pakkene fra Röde Kors som vi fikk hver uke kunne vi ikke ha levet. Av de forskjellige pakkene vi fikk var de fra Kanada absolutt de besste. Röde Kors gjör sannelig et uvurderlig arbeide i denne krigen og det förste jeg gjorde da jeg kom tilbake til England var å melde meg inn som livsvarig medlem av Röde Kors. Maten som tyskerne ga oss var elendig og vilde ikke kunne holde liv i oss; poteter, mystisk grönsakesuppe som sikkert aldri har set en grönsak, og svart bröd med dårlig margarin. Brödet var stemplet med datoen det var bakt, men det var altid like hardt og uappetittelig. Amerikanerne rörte ikke den tyske maten den förste tiden de var i leiren, men de måtte dog etter en tid bite i det sure brödet, bokstavelig talt, når de ble tilstrekkelig sultne. Og det er rart med det, dess sultnere en ble, dess bedre ble jo også brödet. Maten var nesten det eneste vi hadde å se fram til og jeg kan ikke prise Röde Kors nokk for deres tiltak med å senne matpakker til fangene i Tyskland. Nest etter mat er brev den store begivenhet. Om nogen av Lille Norge Avisens læsere kjenner nogen av de norske flygere som sitter fange der, så er adressen ganske enkelt Stalag Luft III, Germany. Jeg tror neppe det kan overvurderes hvor stor pris det blir satt på et brev.

Som jeg nevnte så var det ikke rart med varmeanlegget i leiren, vinteren var jævli kald, og vi måtte ofte ligge tilköys med alle klærne på. Röde Kors igjen kom oss til-hjelp og hadde skaffet tilveie en del ekstra ulltepper, og de skaffet endog battledresser

for dem som hadde altfor istykkerrevne og blodige uniformer når de kom inn i leiren, vi hadde nemlig alle kun de klærne vi var skutt ned i. Selv eksperimenterte jeg adskjillig med å forminske varmetapet ved å pakke madrass og sengklær med papir, og det hjalp litt mot kulden, og en masse mot å kjede livet av seg.

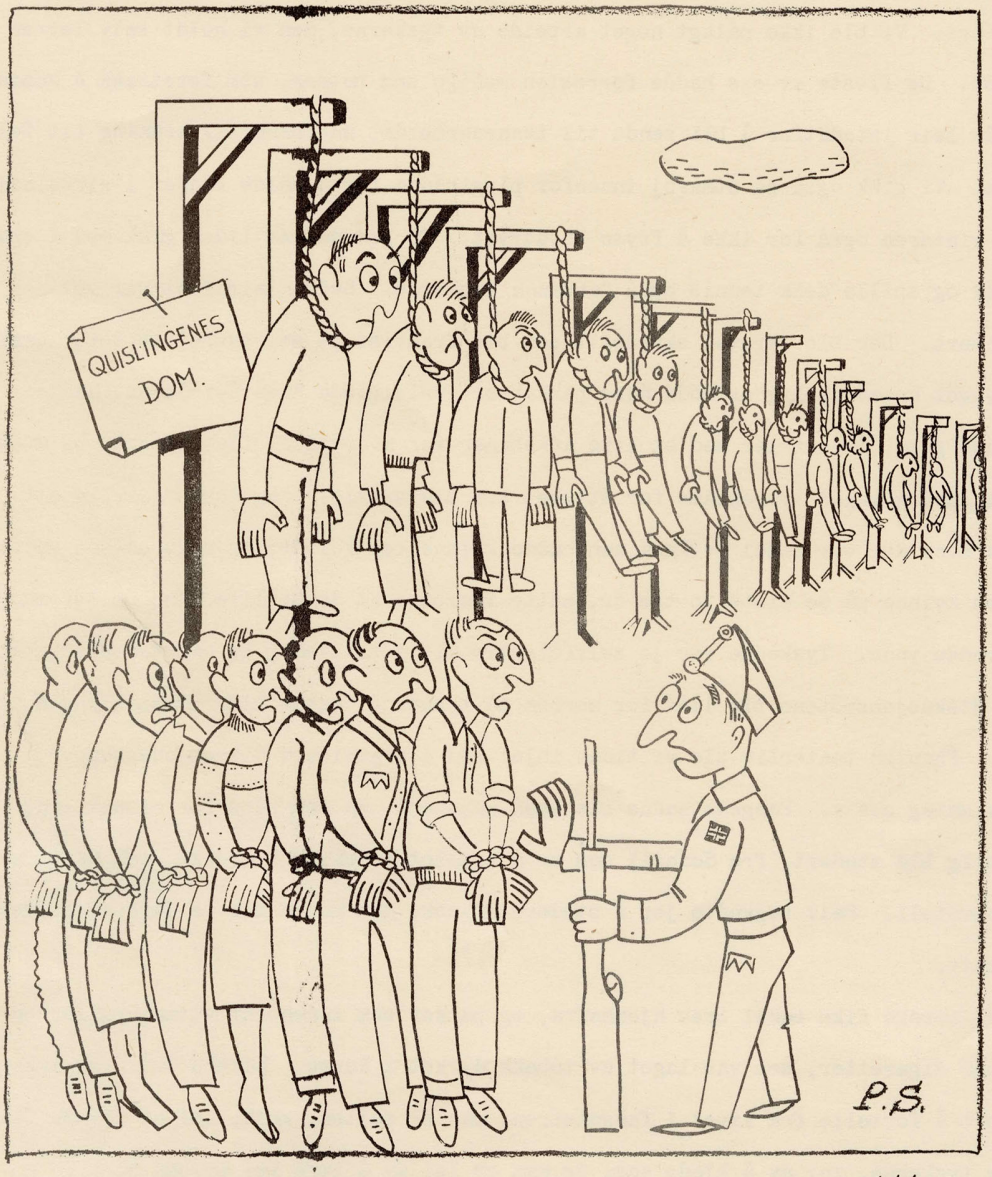
I Stalag Luft III traff jeg endel andre norske flygere som var kommet der för meg. Noen av disse römte unner det velkjendte store fluktforsök da 76 mann stakk av gjennem en tunell de hadde gravet. Graving av tuneller er den störste og mest utbredte form for sport, og hobby; det er til stadighet tuneller unner bygning og planlegging. Tyskerne har imidlertid en del personell som bare er på jakt etter slike foretagender, de gransker stadig brakker, graver graver på tvers av tuneller o.s.v., og hvis de opdager en tunell får de fjorten dages ekstra ferie, så det er ikke rart at de er ivrige. Denne tunellen som så mange kom ut fra var det rene mesterverket, de hadde elektrisk lys og airconditioning dernede, for ikke å snakke om at der var en liten unnerjordisk garderobe hvor man skiftet fra tunellgraverdrakt til vanlig fangeantrekk så ikke vokterne skulde se at man hadde været beskjæftighet med jordarbeide. For å få jorden unda ble der bygget traller som gikk på treskinner gjennem tunellen, og solide forskalinger ble satt op forat en ikke skulde ha grubeulykker med rasing av vegger og tak. Av de som römte ble imidlertid femti tatt til fange igjen, disse karene ble skutt, og vi fikk senere utlevert asken til begravelse. To av de norske flygerne var blandt disse. (For vanlig römningsforsök som man blir grepet i er det jo visse satser for straff som er innarbeidet med vanlig tysk grundighet. For förste fluktforsök blir man ilagt 14 dagers solitary confinement, som er strengt fængsel i mörk celle uten Röde Kors pakke, og slett ingen spök. For annet forsök blir man ilagt 21 dögns solitary confinement, for tredje gang en måned, og når den måneden er sonet blir en vanligvis sendt til straffeleir).

Fangene tok livet med godt mot etter min mening; flere hadde sittet der i årevis. Et slikt liv som man förer i fangeleir kan man ikke forstå för man selv har været der,

ensformigheten blir aldeles uutholdelig. De fleste fordriver tiden med å læse og studere. Vi hadde en god del engelsk studie materiell som vi hadde fått gjennem Röde Kors. Vi ble ikke pålagt noget arbeide av tyskerne, men vi holdt selv leiren i orden. De fleste av oss hadde forresten menige som batmen, som foretrakk å komme til vår leir istedetfor å bli sendt til tvangsarbeide, en fornuftig ordning til felles besste. Vi gikk også på utmarsj innenfor piggtråden for å holde blodet i sirkulasjon, og om vinteren også for ikke å fryse fordervet. En god del av tiden gikk med å sparke fotball og spille dekk-tennis og å forbanne tyskerne. Selve leirlivet var vel organisert. Der ble skrevet skuespill som ble framvist på selvbygget teater. Teatret var bygget hovedsakelig av Röde Kors pakkasser (velsignede Röde Kors), det hadde hellende gulv, lenestoler med et lite askebeger for hver stol, flott scene, og utenfor var det endog laget lysreklame for stykket som ble spillt. Jeg husker særlig ett stykke hvor der var endel av kara som hadde kvinnelige roller, og selv en som hadde sett en kvinne på de siste to-tre år, måtte innrömme at de spillte sine roller med förförende ynde. Tyskerne var jo selvfölgelig altid tilstede, og når teaterstykkene eller diskusjonsmötene ble litt for morsom på tyskernes vegne ble forestillingen avbrutt. Foruten teaterliv slo vi tiden ihjel med å organisere diskusjonsgrupper, unnervisning o.s.v. Fangene hadde sin egen adjutant, en som stod for matutdeling o.sv. Alt mulig ble studert, fra Soahili som er morsmålet i Keneya i Afrika, til akerbruk og hönsestell. Selv begyndte jeg å studere spansk, men måtte slutte da spansklæreren ble skutt.

Vi norske fikk endel brev hjemmefra, og pakker som inneholdt vitaminpiller og tilogmed sigaretter, som var laget av tobakk dyrket i Norge. Ellers tror jeg ikke det er stort å fortelle fra livet i fangeleiren, man er sulten, kold, lei av å være fange, lei av tyskerne, lei av å kjede seg, og man er lei av å være lei av seg."

BEKLAGER! DERE MÅ VENTE! LINJEN ER - *OPTATT!!!*

FRA HAGERSVILLE

Førstelæreren fra Hagersville, Kaptein Wessel, var såvidt innom redaksjonen sist lørdag. Vi har ventet lenge på nytt fra stasjonen, men så kom det da tilslutt i form av ovenstående fotografi som ble tatt like før kara fik vingen. Billedet er tatt på nr. 16 S.F.T.S. Hagersville, og viser stående fra venstre: Sersjant Mikkelsen, Sersjant Knudsen, Fenrik Kummen, Flsl Devold, Flsl Bengtzen, Flsl Lie, sittende fra venstre: Fenrik Engh, Fenrik Jakobsen Instruktør, Kaptein Wessel Førstelærer, Løytnant Larsen Instruktør, Fenrik Frisch.

Last Will of Adolph Hitler

I, ADOLPH HITLER, being of unsound mind and misery, and considering the possibility of a fatal accident known as assassination, declare this to be my last (you hope, you hope) will and testament.

To RUSSIA, I leave the Russian Winter, where my brave Aryan sailors froze their pants off, just when we expected to land Deep in the Heart of Moscow.

To FRANCE, I leave all the beautiful Mademoiselles in occupied Paris. I was NEVER one for the girls. WHOOPS!!

To ENGLAND, I leave the original manuscript of MEIN KAMPF, which their R.A.F. spoiled; I had written a different finish, but their fliers got me in the end.

To NORWAY, I leave my advice for any potential Quislings. To wit, "There's no social security for the wages of sin."

To ITALY, I leave Japan, the Land of the Rising SCUM, and Vice Versa. It's a question as to who'll be getting the worst of it.

To POLAND, I leave a 16x10 gold-framed photograph of myself to hang in their public schools to scare the hell out of any kid who might THINK along Nazi lines.

To AMERICA, I leave Walter Winchell, who always said "To HEIL with Hitler." I know he'll be very busy on my funeral day, so he'd better not come — Business before pleasure.

To MUSSOLINI, I leave my Chaplin moustache, which he is to make into a toupe for his ivory dome.

To GOEBBELS and GOERING, I leave 30 million marks (Two Dollars) to buy a gift for my Mother and Father, who are getting married the day I die.

To FRANKLIN D. ROOSEVELT, I leave my apology for interrupting his fishing, but he got even.

To COUNT CIANO, son-in-law of Mussolini, I leave the Victoria Cross for bringing down in ONE day, 41 bombers and 72 fighters—all ITALIAN.

To WINSTON CHURCHILL, I leave a box of matches. I never yet saw his cigars lit. Besides, who'll need matches where I'm going in Hades.

To GENERAL MONTGOMERY, I leave money for my tombstone, with epitaph:

EENY MEENY MINY MO
HERE LIES HITLER BY THE TOE
UNDERNEATH HE SEEMS TO SIGH!
"YOU JUST CAN'T BEAT THE ALLIES!"

AND TO THE ENTIRE WORLD, I JUST LEAVE, AND WILL THEY THANK GOD!!

Dated VERY SOON
Choimany

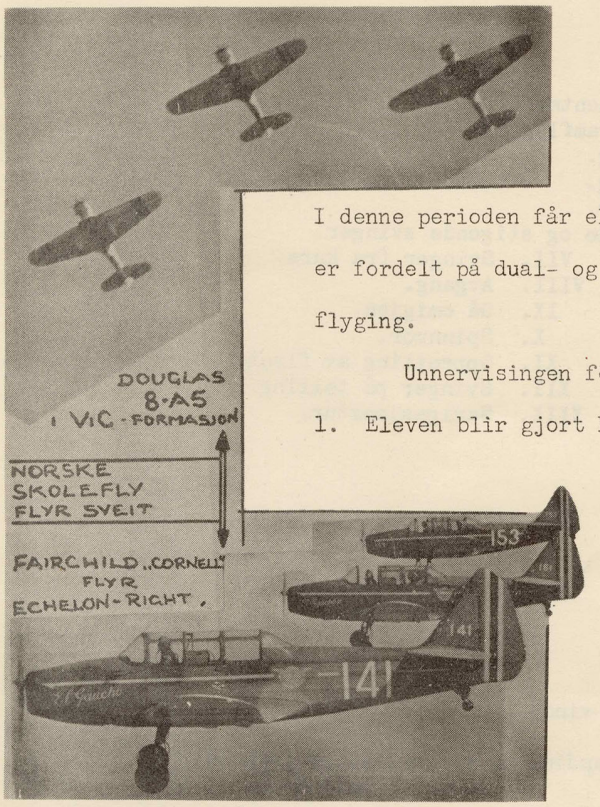
Sig. Adolph Hitler

ELEMENTAER FLYGETRENING.

Det er ikke her meningen å lære noen soldat å fly. Vi skal bare gi en oversikt over hvordan elementær flygetrening er lagt an, og hvad elevene ved en elementærskole skal ha lært för de får slippe til på höyverdige fly.

Til treningen blir brkut små, lette toseters treningsfly, som er istand til å utföre de fleste övelsene noe fly kan foreta i lufta, utenat en uerfaren flyger setter livet på spill ved å utföre dem.

For tiden er Fairchild "Cornell" det flyet som blir brukt ved norske elementærskoler. "Cornell" er et enmotorig, toseters, lavvinget monoplan. Kroppsrammen er av aluminium og strukket med duk, vinger og kontrollflater er av trekonstruksjon og kryssfiner. Motoren er en 6 cylindret "Ranger" luftavkjölt rekke-motor på 175 - 200 hk.

Elementærkurset varer i omlag 12 uker i sommerhalvåret, og noe lenger i vinterhalvåret. I denne perioden får eleven omkring 100 timer i lufta. Dette timetallet er fordelt på dual- og soloflyging, med en del flere timer på dual-flyging.

Unnervisingen följer et fast treningsprogram, som vi gjengir her:

1. Eleven blir gjort kjent med utstyret i cockpiten.
2. Flygeundervising på bakken.
3. Förste prövetur.
4. Bruk av kontrollene.
5. Kjöring på bakken.
6. Rett-framflyging.
7. Stiging.
8. Gliding.
9. Stalling.
10. 30-graders svinger.
11. Stigende og glidende svinger
12. Avgang mot vinden.

13. Innlegg og landing.

I. Glidende innlegg og landing.
II. Innlegg og landing med motor.
III. Gå omigjen.
IV. Landing på to hjul.
V. Landing uten flaps.

13a. Landingsrunden.

14. Spinn og spinnror.

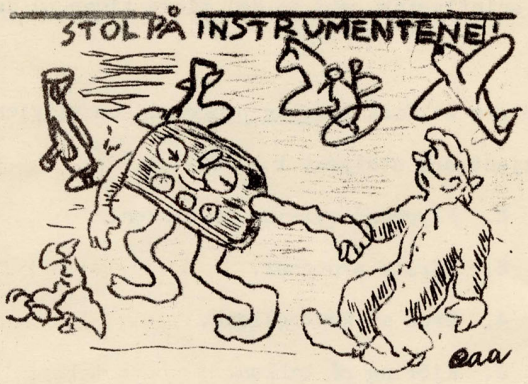
15. Förste solotur.

16. Sidegliding.

17. Krappe svinger.

18. Instrumentflyging.

I. Instrumentene.
II. Rett-framflyging.
III. Stiging.
IV. Gliding.
V. Svinger.
VI. Glidende og stigende svinger.
VII. Svinger fra kurs.
VIII. Avgang.
IX. Gå omigjen.
X. Spinnror.
XI. Oppretting av flyet.
XII. Svinger på telling.
XIII. Navigasjonstur.

19. Lavflyging.

20. Avgang og landing med side vind.

21. Forsiktighetslandinger. Landing under vanskelige forhold.

22. Nödlanding.

22a. Forholdsregler ved motorstopp under avgang.

23. Forholdsregler i branntilfelle.

23a. Utsprang med fallskjerm (teoretisk).

24. Oppstarting av motor under flukt.

25. Snittflyging.

I. Loop.
II. Stallet sving.
III. Styrt roll.
IV. Immelman-sving.

26. Nattflyging.

27. Flyger-navigasjon.

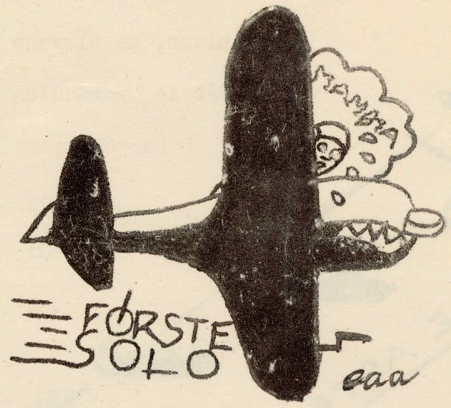
28. Sveitflyging.

I. Elementær.
II. Videregående.

29. Höydeflyging (10000 fot).

Dette treningsprogrammet kan bli delt opp i tre perioder.

FÖRSTE PERIODE reknes fra förste tur til og med förste solotur, og strekker seg normalt over 10-12 timer.

I denne perioden må eleven lære seg oppstarting og stopping av motoren. Videre må han forstå, og kunne fly en normal landingsrunde med sikre avganger og landinger. Med andre ord, skal han kunne programmet fra 1-14, og samtidig vite hvad han skal gjöre i tilfelle flyet kommer i brann, hvis motoren "kutter", og hvordan fallskjermutsprang går for seg. Utsprang fra fly i lufta blir ikke foretatt. Övelsen blir bare demonstrert på bakken.

Det viktigste for en elev på begynnerstadiet er at han kan finne seg tilrette i flyet og vet hvor alle kontroller og instrumenter er. Er man ikke fortrolig med flyet, blir man usikker i lufta og får ingen övelser til. Det er viktig også at man sitter komfortabelt i flyet, og derfor må alt ens flyutstyr passe riktig.

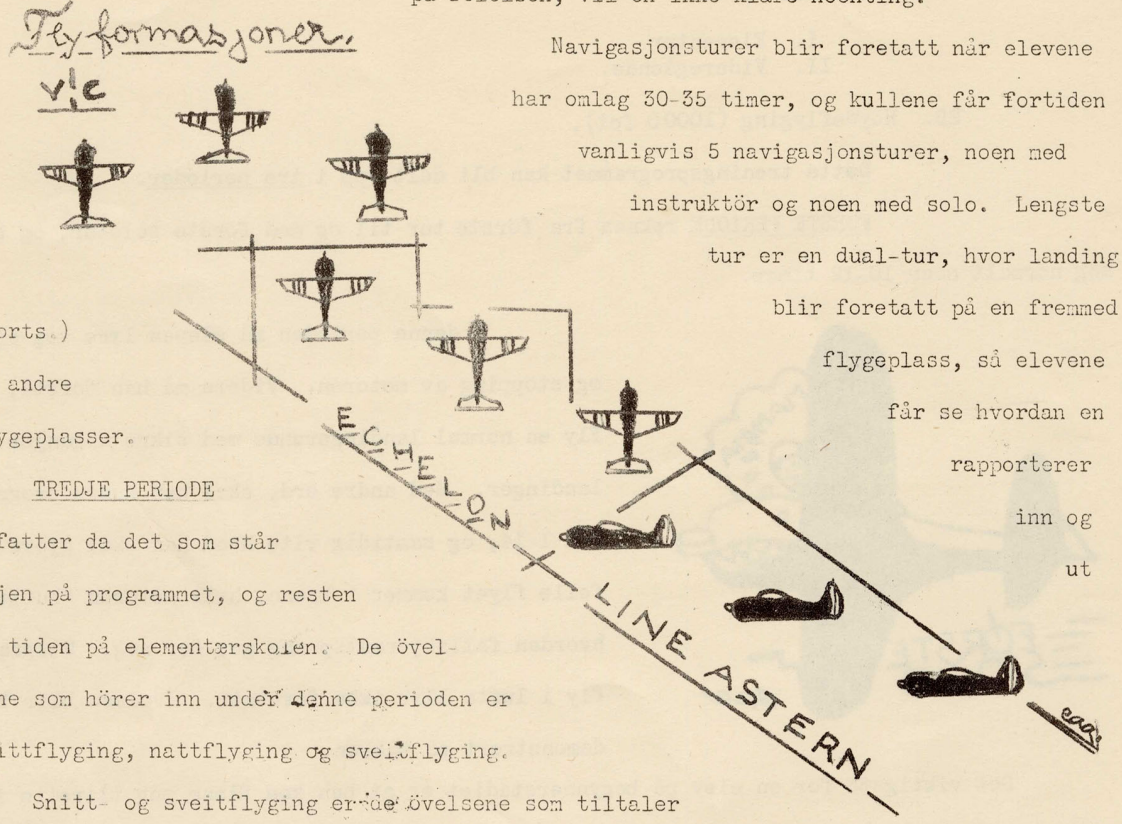
ANNEN PERIODE reknes fra förste solotur, og til eleven har omlag 35-40 timer. Perioden dekker alle övelser opptil nummer 25, pluss endel navigasjonsflyging.

I denne perioden faller instrumentflygingen, som er blitt ofret fler og fler timer, ettersom utviklingen under krigen har vist viktigheten av grundig trening i dette. For tiden blir elevene gitt omkring 15 timer instrumentflyging.

Treningen drives med fly som har en hette montert i cockpiten. Denne kan trekkes for, slik at eleven ikke kan se noen ting utenfor flyet, og soleis blir nödt til å stole bare på instrumentene i flyet.

Til å begynne med faller dette nokså vanskelig for de fleste. Man har nemlig en tendens til å la seg lede av sin egen "fölelse" av hvad flyet gjör, heller enn hvad instrumentene forteller en. For eksempel kan det godt hende at flyet svinger tilvenstre når en selv tror at en flyr rett fram, og omvent. Inntil en venner seg av med å stole på fölelsen, vil en ikke klare noenting.

Navigasjonsturer blir foretatt når elevene har omlag 30-35 timer, og kullene får fortiden vanligvis 5 navigasjonsturer, noen med instruktör og noen med solo. Lengste tur er en dual-tur, hvor landing blir foretatt på en fremmed flygeplass, så elevene får se hvordan en rapporterer inn og ut

(forts.)

på andre flygeplasser.

TREDJE PERIODE omfatter da det som står igjen på programmet, og resten av tiden på elementærskolen. De övelsene som hörer inn under denne perioden er snittflyging, nattflyging og sveitflyging.

Snitt- og sveitflyging er de övelsene som tiltaler elevene mest, og som de syns er de mest interessange. De representerer også sammen med instrumentflyging det vanskeligste i alt som heter flyging. Her får en vise hvad en dur til som flyger, og for å bli virkelig flink trenger en först og fremst perfekt koordinasjonsevne, men også lang og iherdig trening.

Sveitflyging blir gjerne foretatt med tre fly, og omfatter for det meste "Vic", "Echelon" og "Line Astern", med overganger fra den ene til den andre.

I löpet av kurset vil elevene bli underkastet fem pröver.

1. Solo pröve blir avlagt med gruppeleder eller förste lærer i flyet, når eleven er klar til å gå solo

2. Fremgangsprøve. Denne blir avlagt med förstelærer i flyet, etter 40-50 timers flygetid. Eleven må her vise at han mestrer de mest elementære ting i flygingen, samt oppretting etter spinn, nödlanding, krappe svinger og sidegliding.

3. Navigasjonsprøve. Denne blir avgitt for utvalgte navigasjonsinstruktörer.

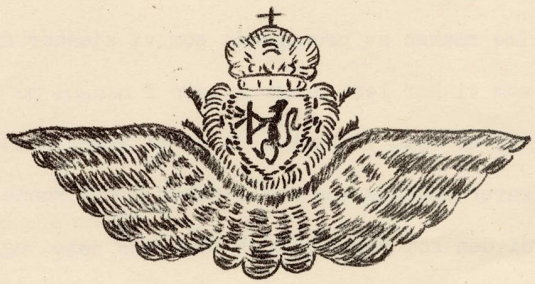
4. Pröve i instrumentflyging blir avlagt for gruppeleder eller förstelærer på slutten av kurset.

5. Eksamen. Elevene avlegger en flygepröve for förstelærer. Pröven omfatter alle övelser unner elementærkurset.

.....

De av elevene ved elementærskolen som klarer seg gjennom disse fem prövene uten å bli "vasket ut", får så gå over til treningen med mer höyverdige flytyper. Disse er större, kraftigere og mer hurtiggående treningsfly. Under elementærkurset vil bli tatt standpunkt til hvorvidt den individuelle elev passer best som jager- eller bombeflyger, og videre-treningen vil da skje på henholdsvis enmotorige og tomotorige fly.

Först når en mann har vist at han kan mestre også disse flyene, og har omlag 250 timers flygetid bak seg, får han

BREV TIL REDAKTÖREN.

Til
Redaktören av "Lille Norge Avisen"
Ltn. E. Severud
341 Church St., Toronto

Kjære Redaktör:

På vegne av mange av veteranerne fra Lille Norge, Toronto, 1940-41 tillater vi oss herved at takke Dem for Deres forsök i sidste nummer med å komme med opplysninger som skulle tjene til å forebygge misforståelser i forbinnelse med utgivelse av Lille Norge Avisen av 1944.

Deres "Lille Norge Avis" idag er så langt fjernet fra Leiren, at en er fristet til å si: "I dobbelt forstann". Kanskje den bedste lösning for å hindre videre misforståelser i forbinnelse med utgivelse av samme ville være simpelthen at forandre navn på avisen, F.eks kalle den "Toronto Avisen" med formål i parentes. Men det er selvfölglig å gå lidt langt.

Vi tviler ikke på, Herr Redaktör, at Deres"intentions" med utgivelsen av avisen er i orden, men når De nevner at "vers og tegninger som berörer tjenesten på en ikke helt ufarlig måte", fatter vi lidt mistanke. Den gamle soldat-avisen "Lille Norge Avisen" var morsom netop fordi den altid berörte tjenesten på en farlig eller ikke ufarlig måte. Det var liksom ideen med hele avisen, ledelsen vår var såpass sterk at kritikk prellet av som vann på gåsen. Det var ikke derfor nödvendig og publisere "militære hemmeligheter" eller dengang tillatt å bruke navn på de mange som var römt og kom til leiren fra alle Verdens kanter, nokk om det, vi skal ungå å beröre tjenesten i denne artikkel.

Vi skal inndrömme at den gamle soldatavisen var lidt av en "Guttersniper" men den nye er lidt for litet av netop dette. - Hvad vi ikke liker i den nye tiltrods for sin flotte facade er den gamle velkjennte kvalme smaken av propaganda som vi kjenner så godt fra andre tidsskrifter og norske aviser og hefter som vi har lest unner krigen i mangel på annet lesestoff på norsk.

Også har vi tegninger, så vidt vi husker hadde vi ingen kunstnere i vår gamle avis, men det var da ihvertfall noen karer dengang som med streker & ord kunne fremstille en ide på papir som var morsom - morsom fordi den som regel gik ut over oss selv og ikke full at skryt og slevros som F.eks. den av Deres tegner E.S. fra Gravenhurst; Jenta som skulle ha plass på vår lokale Kino og sa til "usheren" "Any place will do as long as I can sit next to a Norwegian flyer". Hadde De vært mere av en realist, Herr Redaktör, ville De ha forandret texten til å hete "Any place will do as long as I don't have to sit next to a Norwegian flyer." Vitsen ville

da i alle tilfelder ha morret vårt bakke personell.

Altså, mange av våre tegnere i vår gamle avis hadde originale ideer iblandt og vi mener de var morsomme på grunn av vitsen bak tegningen, og ikke på grunn av utförelsen av tegningen. Det er nokk av dem som kan skratsje og tegne idag, Herr Redaktör, det er det minst vanskelige, men det er å finne ideen som er vanskelig ikke sandt? Spör Deres tegner E.S. han vil sikkert være enig med oss om det.

De nevner i Deres svar til soldatenes tillitsmann A.Sperre: "De, Sperre er sikkert enig med mig når jeg sier at våre soldaters intelligens nivå står såvidt höyt at vi ikke skal by dem ting som hörer hjemme i en barnehave. Well, Herr Redaktör, vi er alle enig, begynn med en gang å "practice what you preach".

Håber ikke denne artikkel har berört noe som er tjenesteanliggender på en uheldig måte å skulle Redaktören få en fornemmelse av en bitter smak iblandt mens han leser disse linjer, håber jeg han fordöyer det - og tror neppe lidt bitter smak skader noen av leserne som i lengere tid gjennem norske publikasjoner i U.S.A. og Canada er blitt född på en jevn diett av sirrup & södsuppe.

Lille Norge, Ontario, 4. november 1944.

M.W. Gjerdrum
Sersjant,RNAF

En kokk skal ikke uttale seg om den middag han har tilberedt; det overlater han til den "bon viveur" som får middagen servert. Heller ikke skal en redaktör uttale seg om den avis han redigerer; det overlater han til leserne. Innsenneren av ovenstående burde dog ha gjort opmerksom på at han selv fungerte som redaktör av "Lille Norge Avisen" i 1943 da den utkom 3 ganger og avgikk stille ved döden.

Redaktören.

Certificate of Honour

THIS IS TO CERTIFY THAT THE PERSONNEL OF

ROYAL NORWEGIAN AIR FORCE

HAVE PURCHASED BONDS OF THE

SEVENTH VICTORY LOAN

TO THE AMOUNT OF THEIR OBJECTIVE

On behalf of the people and the Government of Canada, I am happy to send this citation with my thanks for your co-operation

OCTOBER—NOVEMBER, 1944

J. L. Ilsley

MINISTER OF FINANCE

THIS VICTORY LOAN INSIGNIA *is an adaptation of the Shoulder Sleeve Insignia of the Supreme Headquarters, Allied Expeditionary Force.*

"Upon a field of heraldic sable (Black), representing the darkness of Nazi oppression, is shown the sword of liberation in the form of a Crusader's Sword, the flames arising from the hilt and leaping up the blade. This represents avenging justice by which the enemy power will be broken in Nazi-dominated Europe. Above the sword is a rainbow emblematic of hope containing all the colors of which the National Flags of the Allies are composed."

"The heraldic chief of azure (Blue) above the rainbow is emblematic of a state of peace and tranquillity the restoration of which to the enslaved people is the objective of the United Nations."

R. N. A. F. TRAINING CENTRE
NEWSPAPER - FUND.

A fund is being raised from the proceeds of sales of advertising space in the camp's monthly newspaper, "Lille Norge Avisen", for the purpose of serving as an emergency fund in connection with the war efforts on behalf of Norway. (At the end of the war in Norway the remaining part of the fund, if any, will be used to erect a memorial monument in Norway for members of the Royal Norwegian Air Force who died in the service of their country on or after april 9th 1940.)

The records of the fund are kept by R.N.A.F. T.C. Accounting Dept. and audited regularly by its official auditors. The fund has no connection with any public or private institution or organization, Norwegian or otherwise. All work in connection with the publishing of the paper, sale of advertising space, writing of articles, business transactions etc. is voluntary and none remunerative. The cost of paper, ink, printing etc. are the only operating expenses to be paid by the fund.

The rates of advertising space in "Lille Norge Avisen" are as follows:

One full page	$100.00
One half page	$ 60.00
One quarter page	$ 35.00

No other space than above stated will be sold by the paper.

A committee of five has been appointed as from april 1st 1944:

1. Air Officer Commanding
   R.N.A.F. Training Centre
   (Chairman)

2. Chief Accounting Officer H.Q.
   (Secretary Treasurer)

3. Equipment Officer, Depot No.1
   (Managing Editor)

4. Sergeant in Printing shop, Depot No.1
   (Technical adviser)

5. Airmens representative, Little Norway.
   (Committee counsellor)

BIDRAG TIL

"LILLE NORGE AVISEN'S"

DESEMBER NUMMER

BEDES TILSENDT

FOTO-TRYKK

INNEN 5TE DESEMBER.

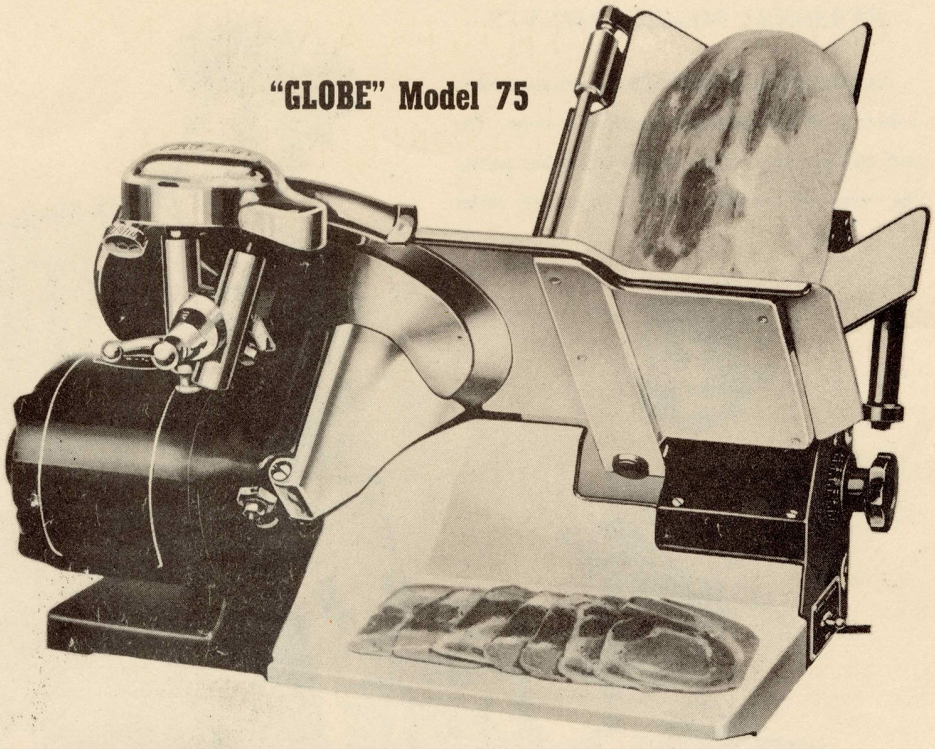
Red.

ROYAL NORWEGIAN AIR FORCE
TRAINING CENTRE
PRINTING DEPT.
TORONTO, ONT. CANADA.

GLOBE GRAVITY FEED

AMERICA'S MOST POPULAR SLICER

"GLOBE" Model 75

In the GLOBE slicer, the food to be sliced is placed upon an inclined feed chute. It advances automatically, by the force of gravity, each time a slice is removed.

This simple, patented feature eliminates the necessity of feeding by means of spring pressure plates, clamps, or automatic mechanism. Gravity Feed is simpler, faster and more reliable.

GLOBE MASKIN
Pildammsvægen 1,
Malmø, Sweden.

MR. VIKTOR ÖSTHAGEN
Nordbygt. 5.
Oslo, Norway.

SINGER & IRMAO, LTDA.
Av. Rio Branco, 9
Rio De Janeiro, Brazil.

K. HERUD Y CIA, LTDA.
Casilla 2211
Santiago, Chile.

H. BERRY & CO.
568–580 Collins St.
Melbourne C. I., Australia.

GRAVITY FEED SLICING MACHINE CO., LTD.
20 Hammer Copse Road
Haslemere, Surrey, England.

GLOBE SLICING MACHINE CO., INC.

STAMFORD, CONN.

UNIFORMS—GREATCOATS

TAILORED TO
PERSONAL MEASUREMENTS

The Men's Shop in EATON'S uptown store offers a made to order service that is second to none. The skill and precision of our master tailors has gained the "shop" an enviable reputation in military circles the globe over.

MEN'S SHOP
EATON'S COLLEGE STREET

EATON'S - COLLEGE STREET